

Nincs új a nap alatt – Közösségi szolgálat

A nemzeti köznevelésről szóló törvény szerint az érettségi bizonyítvány kiadásához ötven óra közösségi szolgálat teljesítése szükséges, amelyet első alkalommal a 2016. január 1-je után érettségi vizsgára jelentkező tanulóknak kellett igazolniuk. Diákjaink számára a 9–11. évfolyamon lehetőség szerint három tanévre, arányosan elosztva szervezi meg a közösségi szolgálat teljesítésére alkalmas tevékenységeket. A közösségi szolgálat: szociális, környezetvédelmi, a tanuló helyi közösségének javát szolgáló, szervezett keretek között folytatott, anyagi érdektől független, egyéni vagy csoportos tevékenység és annak pedagógiai feldolgozása.

A törvényalkotók célja az volt, hogy a diákok felderítsék, hogy saját környezetükben milyen lehetőségek adódnak a rászorulóknak megsegítésére vagy az aktív állampolgárság egyéb tevékenységeire.

Végezhetnek önkéntes tevékenységet csoportosan vagy akár egyénileg civil szervezetnél, egyháznál. A lényege, hogy a tevékenység a helyi közösség érdekeit szolgálja. Lehet ez például gyermekekkel foglalkozó szervezeteknél kreatív foglalkozások tartása, fogyatékos személyeknek kulturális és sportprogramok szervezése vagy idősek látogatása, de akár egy közösségi épület felújítása vagy állatok gondozása is, karácsonyi ajándékgyűjtő akció, ruha és élelmiszergyűjtés, korrepetálás, mentorálás hátrányos helyzetű gyerekek körében - és a sort folytathatnánk még.

Ezek a tevékenységek kettős célt szolgálnak. Nem „csak” tesz valamit az érettségi megszerzésére törekvő diák a köz javára, és értéket teremt, hanem tanul is közben: együttműködést, konfliktuskezelést, empátiát, kreatív gondolkodást, felelős döntéshozatalt, felelősségvállalást és még sok egyebet.

Keresztyén lelkülettel hallva, olvasva mindezt joggal mondhatjuk: de hát ez a diakónia. A szó eredeti jelentése: a közösségért végzett szolgálat. A keresztyén értékrend megkerülhetetlen része. Gyülekezet ott van, ahol van igehirdetés, imádság, a sákramentumok kiszolgáltatása és diakónia.

Nincs új a nap alatt. A Refi 1991-es újraindulása óta él a diakóniai lelkület a diákság körében. A közösségért végzett szolgálatot jelentette a kezdeteknél, hogy tanárok és diákok a kollégiumban együtt szerelték össze az ágyakat, meszelték a falakat, takarítottak teljes erőbedobással még az évnnyitó napjának reggelén is, hogy másnap indulhasson a tanítás. Pár évig ez szinte hozzátartozott a tanévkezdéshez. Leginkább azok a refisek érzik magukénak az iskolát, akik tettek is érte. De nemcsak a saját házuk tájára terjedt ki a közösségi szolgálat.

A Pápán működő Egyesített Szociális Intézményben adventkor mindig jelentek meg diákjaink közül, akik vitték éneket, versben, a Szentírásból felolvasva az örömhírt az időseknek, fogyatékkal élőknek: Krisztus megszületett.

Egyházunk diakóniai intézményei közül a nyíregyházi Magdalénum Fogyatékosok Református Ápoló, Gondozó Otthonában a Németországban működő bételi diakónissza intézetből Sonja nővér kíséretében 10 diáklányunk öt napot töltött el. Többeknek a pályaválasztásukra is kiható élményt jelentett a fogyatékkal élő lányok segítése, mert diakónus szakra jelentkeztek a nagykőrösi főiskolára.

A Dunaalmási Református Szeretetház Fogyatékosokat Ápoló-Gondozó Otthonában is többször segítettek refisek.

A Magyar Református Szeretetszolgálat Nyilas Misi Karácsonya cipősdoboznyi ajándék gyűjtéséhez a kezdetekkor csatlakoztunk. Azóta is minden osztály megtölt legalább egy dobozt ajándékkal, és sokan egyénileg is.

Ugyanígy népszerű decemberben, az első nyílnapunkon az adventi süteményvásár. A sütiket otthonaikban és a kollégiumban sütik a diákok, és természetesen ők is árusítják. A befolyt összeggel támogattuk többek között a kárpátlaljai Nagydobronyi Református Líceumot.

Az ötven óra közösségi szolgálat teljesítését egy szolgálati naplóban vezetik a diákok. Csak az a szolgálat igazolható, akikkel az iskolánk együttműködési megállapodást kötött. Több pápai és vidéki együttműködési megállapodást kötöttünk már különböző intézményekkel (iskolák, óvodák, könyvtárak stb), de folyamatosan jelzik a diákok, hogy hol szeretnének még tevékenykedni.

Együttműködési megállapodást kötött iskolánk a Dunántúli Református Egyházkerület hat egyházmegyéjével.

Ez lehetővé teszi azoknak a diákoknak, akik a dunántúli gyülekezetekben eddig is végeztek diakóniai szolgálatot, vagy ez után szeretnének bekapcsolódni, hogy ez beszámítható legyen a köznevelési törvény által kötelezett 50 órába.

Végül egy kis ízelítő az érintettektől, hogyan élték meg diákjaink a közösségi szolgálatot.

„... a favágásról szól. Időseknél vágjuk a fát, és közben beszélgetünk velük. Én ezt nagyon élvezem.”

„...egy lépéssel közelebb az érettségéhez.”

„...egy kedves nap a hétből, amikor segíthetek a 3. osztályos kisgyerekeknek a leckéjükben, játszom velük vagy csak beszélgetünk. Szeretek önkénteskedni.”

„...kellemes hétfő délutáni órát jelent egy másodikos kislány társaságában, amit olvasással, írással és emlékezetes beszélgetésekkel töltünk el”

„...én végeztem ilyen típusú munkát, hogy kötelezővé tették, csak a kedvemet vették el tőle.”

„Felbecsülhetetlen érték volt, mikor egy gyerek ötöst hozott matematikából, mert előző nap gyakoroltunk a dolgozatra.”

„...azt jelenti, hogy lehajolhatok a gyerekekhez, megérthetem beszédüket, én is, gyermekké válhatok.”

„...élmény, hiszen szeretek segíteni másoknak. A legkedvesebb élmény, amikor a Fogyatékosok Napközi Otthonában voltunk először. Fantasztikus volt a légkör és nagyon kedvesen fogadtak minket.”

„...egy kihívás, amit szívből csinálok.”

„...fontos, mert így a gyerekek, akiket korrepetálunk egy kicsit többet tanulnak, mint az iskolában. Akikkel pedig játszunk a legtöbben árvák és a programok által jól érzik magukat és örömet szerzünk nekik.”

„...először közömbös volt, de egyre jobban kezdem megkedvelni. Mikor a Fogyatékosok Napközi Otthonában voltunk, mécseseket csináltunk. Egy lánnyal nagyon jól összebarátkoztam. Nem tudott mást mondani, csak annyit, hogy milyen jó, amikor megyünk és nagyon hálás, mikor segítünk nekik.”

„...amikor együtt kirakóztam egy fogyatékkal élő bácsival és nagyon élvezte.”

„egy olyan szabadidős tevékenység, amin szívesen veszek részt. A szemétszedésen való részvételt nagyon élveztem és szívesen végeztem a munkát. Egyáltalán nem volt ciki.”

„...egy felfrissülés, ahol tapasztalatot szerezhettek az élet nehézségeiről, harcairól.”

„... nekem nagyon fontos és megnyugtató.”

„Amikor a Fogyatékosok Napközi Otthonában voltunk először az nagyon jó volt, mert teljesen más volt a kép, mint amit én magamban festettem erről.”

„...sokat jelent, mert nagyon jó érezni, hogy csak egy verssel is lehet örömet okozni embereknek.”

„Voltam az öregek otthonában egy néninél, aki annyira megbízott bennem, hogy megmutatta a szobáját...”

„Számomra az volt a legemlékezetesebb, mikor az idősek otthonában műsort adtunk. Örültek nekünk. Életem egyik legszebb élménye volt.”

„...a feltétel nélküli szeretetet és gondoskodást jelenti. Egyáltalán nem kényszernek érzem, hanem lehetőségnek.”

„Az idős néni elmesélte, hogy nem volt fényes gyerekkora. Felnőttként is nélkülözött. Nagyon jó volt hallgatni, hogy az Úr mekkora hitet, kitartást adott neki.

„...sok jó élményt ad. Persze van, amikor nem szívesen megyek, de a végére mindig boldog vagyok, hogy segíthettem. A közösségi szolgálat nem csak egy munka, hanem sokkal több.”

„Az osztálytársaimmal éppen a pápai temetőben szedtük rendbe és tisztítottuk a tanársírokat és úgy döntöttem, hogy rendbe teszem a mamám sírhelyét is. Nagyon jó érzés volt kivenni részemet a munkából és tudtam, hogy valami hasznosat is csináltam aznap.”

„Örülök, hogy részese lehetek, és általa új embereket ismerhetek meg.”

Soli Deo Gloria

Vadász Márta

közösségi koordinátor